

PSB / D
Received / R
OCT 1913

„КАНАДА“
виходить кожного тижня у вівторок.

Річна передплата в Канаді \$1.00
За границею \$1.50

Видає
РУСЬКА ВИДАВНИЧА СПІЛКА в КАНАДІ
Адреса: „КАНАДА“
261 Fort Str. Winnipeg, Man.

КАНАДА

CANADA

„CANADA“
Ruthenian Weekly
Published every Tuesday by
RUTHENIAN PUBLISHING CO. Ltd.
of CANADA
The best medium for advertisements.
Subscription Per Year \$1.00
Address: „CANADA“
261 Fort Str. Winnipeg, Man.

РІК I. Вініпег, Ман. Вівторок 30 Вересня 1913. Число порядкове 5. Winnipeg, Man. Tuesday September 30 1913. Число 5.

НОВИНКИ.

Трета балканська війна?

Здавалось, що мир, який заключили в Бухарешті балканські держави, поладить спораці сторони. та усуне з порядку денного грозу війни європейської. Так здавалось; в дійсності однак на Балкані кипить дальша заверуха і леда-день може там вибухнути трета балканська війна.

Болгарія, яка в першій війні понесла найтяжші втрати та причинилась найбільше до світлої побіди над Турками, не може перенести того погрому, який нанесли їй Сербія та Греція в другій війні і хоче конче свою утрату відзискати. Не можуть боронитись перед Турками, що відобрали від неї назад Адрианополь і Тракію, змінила тепер Болгарія свій фронт, помирилась з Турками і при їх допомозі хоче тепер свою утрату відбити на Греції. Значить ся Греції прийде тепер воювати против Болгарії і Туреччини.

Рівночасно і спільничка Греції Сербія не буде мати супокою і не зможе її помочі, бо мусить боронитись против Альбанців, які виставили вже 50 тисячу армію і під проводом Ессад Паші вже побили в кількох битвах Сербів і відібрали від них кілька граничних укріплень.

Если отже до сеї балканської заверухи не вмішають ся великі європейські держави і не поладнають справи мировою дорогою,

то в короткім часі будемо знов свідками третої балканської різни.

Заворушення в Португалії. — Нема супокою і в другім кінці Європи, а се в Португалії. Міжпартійні непорозуміння в сїм краю довели прямо до домашньої війни. Так звана партія Роялістів викликала в цілїм краю революцію проти теперішнього ряду. В многих місточках прийшло до поважних заврушень та борби між революціонерами і військом. В Лізбоні, столиці краю, арештовано нятюх людей, що підложили бомби в помешканю прем'єра Португалії, хочаби позбавити його життя. Революціонери роблять заходи, щоби здобути в'язниці та повипускати на волю всіх арештантів.

Напружене між Японією і Хінами.

Японія вислала правительству Хін ультиматум, де домагася сповнення своїх жадань та сатисфакції за проти-японські виступи в місті Нанкінг. Рівночасно з сїм ультиматум вислала Японія на хінські води десять воєнних кораблів, щоби в разі відмовної відповіді примусити Хіни до сповнення жадань японського правительства.

З радости поцілувала свого адвоката. — Коли судія в Ст.Люїс проголосив вирок, яким лав розвід-

пані Е. Мілер від свого чоловіка, вона зраділа обіймала і поцілувала в оба лиця свого адвоката, який сї боронив. За приміром п. Мілер пішла і сї мама, що була присутна на розправі, яка закинула руки на плічю адвоката та з лоскотом цмокнула остовп'ятого оборонця своєї дочки.

Льви і вовки з менажерії вробили багато шкоди. — З менажерії, яка перебувала в місті Грацу в Австрії, вивалились нечаяно з кайток на волю кілька львів і кільканадцять вовків та гієн, які порозбігались по цілій околиці та в протягу кількох днів порозирали і покалічили на пасовисках 300 штук товару, головню овець. Мешканці цілої околиці не виходять з своїх хат, боячись, щоб де-небудь не прийшло подібати сих диких гостей.

Ганіч в руках поліції.

Послїдні вїсти, доносять, що в'язень Ганіч, який недавно утік з львівських арештів, знаходить ся вже в руках поліції. Тайні агенти поліції шукали його по цілїм місті, аж вкінці удались їм зловити Ганіча в однім домі, де він скрив ся перед погонєю. Його відставлено назад до в'язниці і заковано в кайдани, які буде носити через цілий три місяці.

Добрий злодій добре ошухав ся. На світовій виставі в бельгійськїм місті Гандаві знаходила ся в окремій вітрині, велика брила сирого золота, на якій була виписана картка на 100 тисяч ф'рнків. Очевидно, що вітриня з золо-

том так великої вартости сїчас звернула пильну увагу всіх злодїв, аж котромусь з них удало ся в тих днях зручним способом укрasti сую брилу золота. Але яке велике і прикре мусїло бути розчароване злодія, коли довідав ся, що вкрадена ним брила золота не має ніякої вартости, бо була тільки доброю імітацією з обзолочуваного цементу властивої золотої брили, яка знаходить ся в добрім перехованю одного з бельгійських музеїв.

Великі пильні вправи острими набоями. Дня 3 і 4 вересня с. р. на закінчене маневрів третого корпусу в Країні в Австрії відбули ся пильні вправи цілого корпусу, котрий мав стріляти острими набоями. Се се військова псвина, бо нігде в Європі таких вираз ще не було. Острими набоями стріляв звичайно один полк і одна батарея. Тим разом цілий корпус, зложеній з одной пішої дивізії та одной бригади, всі майже на воєнній стоні, виконали напад на неприятеля на просторі вісьмох кілометрів, маркованого стрільничими щитами. Корпусе числив 16.500 карабінів, 24 машинових карабінів, 34 пушок та 16 гавбиць. Вправи відбули ся на великих пустках на збоцях Краусу. У вправах брав участь також шеф генерального штабу Конрад ф. Генцендорф.

Важене жовнірів. Французькі часописі доносять, що міністерство війни постановило, аби всі жовніри в перших 6 місяцях своєї служби були важені раз на місяць, опісля що два місяці. Заряджене се має на ці-

ли перевірювати впливи, які робить на їх здоровле і тілесний розвій військова служба.

Клопіт з жидами.

Жида стали причиною острого непорозуміння між трома європейськими державами, а се Росією, Австрією і Німеччиною. Російське правительство хоче вигнати з границь Росії Жидів, що мешкають над границею і не мають горожанських панерів. Знова Австрія і Німеччина не хоче сих вигнанців приймати до своєї держави і відганяє прибувних Жидів казад до Росії. Цікаво знати, як покінчить ся забавка над Жидами? однак можна сподівати ся, що Жида, як хитрий народ, потрафить в сїм скрутнім положеню дати собі раду.

Скочив з корабля до моря.

Пасажири корабля „Канітанія“ що плыв до Квінстава були свідками трагічної сцени. Підчас їзди кораблем, на повнім морі, пасажир третої класи І. Фаган скочив до моря, де його з'їли риби людо-їди. Корабель сїчас затримано і спущено човен, яким моряки поплили на то місце, де Фаган упав з море, однак по нїм не знайдено і слїду. Догадують ся, що сей нещасливець або поповнив свідомо самоубїйство, або не був при добрім розумі.

Самоубїйство княжни з пануючого дому. 25-літна княжна Софія, донька пануючого німецького герцога сасько-ваймарського, поповнила в місті Гайдельбергу в Німеччині самоубїйство. Причиною самоубїйства княжни мала бути нещаслива любов. Видко, що й люди з найзнатїйших і найбогатших родів не є вільні від всяких житевих клопотів та душевних борб, які занятї тими клопотами людині випахають до рук самоубїйче оруже.

Брутальне убїйство. В нападі божевільної зависти замордував італієць Джулі Канітані, свою жінку. Посуджуючи єї о невїрство, перерізав він їй нозиком горло від уха до уха і опісля кинув її кризь вікно на порч. Аж на переході мимо робітника капка-

Позір Горожани.

Завтра, се є в середу 1-го жовтня відбудеться голосоване горожан міста Вініпегу над тим, чи наше місто має мати подостатком здорової води, а також чи має розширити теперішній публічний шпиталь. Кождий горожанин міста, повинен віддати свій голос за водою і за шпиталем, бо сї річи є для нашого міста кеченими!

Ставте ся всі до голосованя!

Голосоване відбудеться в тих самих місцях, що при кождих виборах. Голосувати мають право лише власителі реальностей.

Тео. Стефанік
Алдерман 5 варди.

нула кров і він по сїм пізнав, що на горі поповнено якийсь злочин. Сїчас поспішив з людьми до кімнати, де сїчас арештовано озв'єреного мужа. Жертви злочину не застала вже при житю.

Смерть в розтопленім залізї.

В залізній гутї в Гумлет в Англії став ся страшний випадок. З невідомої доси причини експлуатував котел, а розтоплене залізо розлилось на працюючих недалеко робітників. Двох робітників згоріло на вуголь а 15 страшенно попарились. Рівночасно в гутї вибух пожар, який з трудом удалось угасити огневій сторожі. Властитель гутї потягнуто до сулової відповідальности яко виновників сего нещастя.

Холера в Австрії.

В Будапешті на Угорщині зайшло 200 случай холери азійської. З Галичини та других австрійських країв надходять вїсти про випадки занедаужая, а навіть смерти на холеру. Ряд австрійський робить деякі можливі стараня, щоби не допустити до дальшого ширеня ся сеї страшної зарази.

Убїйника о. Коссака зловлено.

До Золочева привезено арештованого в Перемишлі бувшого слугу о. Коссака. Арештував його львівський поліційний агент на підставі зізнань свідків. Поліція не сумніває ся і є певною, що арештований є но на порч. Аж на переході дійсним убїйником о. Коссака.

ШІФКАРТИ ДО КРАЮ!

Як думаєте їхати до Краю сеї осени то прийдїть і замовте собі шіф-карту у нас як найскорше а дістанете добре місце на шіфі.

Ми продаємо шіфкарти до всіх частей Європи на найліпші шіфи і по найтавнших цінах.

Можете у нас іслати гроші так, що сами відберете як приїдете до краю або змінати у нас гроші і взяти з собою.

Маємо завсїгди запас австрійських Корон і російських Рублів.

Шіфкарта з Вініпегу до Кракова коштує	\$70.60
„ „ „ Львова „	73.00
„ „ „ Черновець „	74.50

Се ціни теперішні і можуть ся коли будь змінити.

Офіс отворений від 9 до 7, а в суботу від 9 рано до 9 вечером.

ALLOWAY & CHAMPION, LTD. 667 Main Street Winnipeg, Man.
С. GENIK, Управитель загр. відділу.

Надіслане.

К.....

Питане на часі.

Хто як хто, але єпископ Будка не може нарікати на брак опіки зі сторони земляків. Почавши від всяких нігілістів, преабітеріан, баптистів та православних а скінчивши на безбарвних націоналах-всі його окружають особливою опікою і ані на хвилю не забувають про него. Почавши від сих, що без обиняків ляють його аж позациювались, а скінчивши на джентельменах, що ведуть проти него підпольну роботу, скажимо, кирилять, пускаючи між народ висані з пальця підозрілі вістки, розбуджуючи до него недовіру і нехіль — всі ці опікуни сповняють свою службу з пожертвованем і ревністю, гідною ліпшої справи. Прямо дивувати ся де набере ся стільки охоти і витривалості у добродіїв, що звичайно там, де їх треба, зовсім не можуть похвалити ся своєю роботою.

Та лишні їх сердешних. Придивім ся сим злочинним єпископом, за які його земляки камінують почавши від сего злочасного дня, як він вів на корабель, що мав його депортувати-не знати, за які провини, — в сю країну вигнання і моральних тортур — навіть ще тоді, коли його в Канаді ніхто не знав і не бачив.

Закидають єпископови, що запише на себе церкви католицьких громад. Тільки всего? — Тільки... Не можуть йому заквітати, що „обдирає“ народ, бо в дійсності його матеріальна сторона досить неприлюдна не можуть заквітати, що він аристократ, або гонимий, бо дотепер ніхто не пробував до него зблизитись; не можуть обвинити, що він роспусетник (се звичайний коник „поступовців“), бо всі бачать, що веде життя трохи анахорета; не скажуть, що нероба, бо ніхто з „патріотів“ не натовк ся стільки по фармах та канадійських „польських“ доробах, що він. Та треба все таки щось видумати. Думали, думали — і найшли злочин... Єпископ велить записувати на себе церкви, аби їх віддати Французам... Ось до чого способна наївність, чи глупота, а ще більше злоба людей! Митрополіт, який дав стільки деказів пожертвовани для народу, на се старав ся в Римі о єпископа для Канади і сей новопоставлений єпископ, мужицький син, кров від крові народу, чоловік, перед яким стояла отвором кар'єра в старім краю, вірив ся всего, кинув на завіжди приятелів, товаришів, родину і вигоди, а приймив на себе всякі труди, невпевненість цілої зграї сектантів, від яких аж кипить серед нашого темного народу в Канаді, приймив рукавицю якою визвали його люди злої волі на завзятий бій — а все лиш на се, аби запро-

дати свій народ Французам, з якими його нічо не дучило, ані не лучить; аби приймати на себе клеймо зрадника і обтяжити себе проклятою своєю народом... Чи-ж можна бути на стільки обмеженим, аби думати так плитко? І в якій ціля? Аби збогатитись? Адже на становищу єпископа не мігби з майна користати, а з другого боку єпископ, який реагнє зі своєї катедри, мусить старати моїнахом. Так що єму з богацтва?

Та я вірю, що є панове опікуни єпископа здають собі сами справу з сего, що у него нема і думки про се, що вони его обвиняють; тут грає ролю тільки злоба і охота кривити. Бо ніколи не вилвили вони такої ревности, як ходило о ратоване народу, як в сій хвилі. Ані тоді, коли несовісні добродії загнали народ в канадійські багна, засуджуючи його нагіршу нужду від сеї, яку він терпів у вітчизні; ані тоді коли всілякі індивіду закрадали громадське добро; ані тоді, як народ баламутили всілякі „прічери“, загаяючи його в чужу обору, ані тепер, коли сему народови накладати на уста печатку вибирають йому мону батьків, викладаючи з його нікіл його учителів і доводячи його до одчаю. Бо чи скликали є сторожі народного добра хоч одно віче, чи ухвалили хоч одну резолюцію, якою ваніятували-б перед цілим культурним світом се нелюдське насильство, якого доускають ся на нашім народі в нинішніх днях ліберали з Альберт? Чи розуміють вони, що грозить нашому народови, коли є ліберали схотять новести свою політику кілька літ? До сего, аби розуміти вагу рідної мови, вони не доросли; та зате рішати справи церковні і реформувати церкву — о! се потрафить кожний анальфабет і недоросток.

Та придивім ся злочинику, о який обвиняють єпископа. В наших руках „ста тут рускої греко-католицької церкви в Канаді“, напечатаний в англійській і нашій мові, на основі якого „зависують ся“ церкви. Перейдім всі важніші уступи сего статуту і переосвідчім ся, чи справді народови грозить така небезпека, якою его страшають всякі непокликані опікуни.

Артикул 1. „Імя церковної громади (виразно: громади) є слідуєче: Руска (прошу затамити!) греко-католицька церква...“

„Згадана церковна громада належить по всі часи до одной, святої, соборної і апостольської церкви, котра узнає за видиму голлову Христової церкви на землі Вселенського Архієрея, папу Римського“.

„Згадана церков уживає у всіх Богослуженнях виключно обряду греко-католицького в старославянським язичі і тим відрізняє ся від римо-

католицьких церков, котрі заходують обрид латинський“.

Хиба яснійше не можна сказати. Руска громада католицька є властителькою своєї церкви і ся церква по вічні часи уживає нашого греко-католицького обряду в старо-славянській мові, аби відрізнити ся від латинників. Чи-ж можна краце заасекурувати церкву, аби вона не стала власністю непокликаних опікунів або римо-католиків?

Артикул 2. „Ся церковна громада і єї церков враз з приналежностями має підлягати на все під судовласність і під повну опіку топерішного греко-католицького руского єпископа в Канаді, а то пресвященного Кир. Никита Будки, а на случай его смерти або уступлення, під правного наслідника, єпископа тої самої віри і народности, правно поставленого Папою Римським...“

„Згаданий Єпископ або его превний наслідник мав на все держати церковний маєток в своїй опіці на те, щоб ти та церква не перейшла ніколи в руки людей иншої віри або народности.“

„Лиш ціла церковна громада має право ухвалити більшістю голосів зятягнути пожичку, сиродати або перенести той маєток церковний“....

Нехай є панове страхонуди скажуть мені, в чім тут небезпека для громади. Ціла церковна громада, яка стоїть під опікою єпископа управляє, завідує і рішає про церковний маєток; а єпископ стоїть лишень на сторожі, аби сеї маєток не попав в руки ворогів і тому застережено статутом, що лишень єпископ української народности і католик має право вважати ся опікуном громади. При чім же тут Французи? Де ся небезпека, що загрожувалаб майнови церковної громади? Тай чи можна придумати ширшу автономію і демократизувати церкву більше, чим се запоручено згаданим статутом? Бо читаймо далі:

Артикул 3. „Членами тої церковної громади можуть бути мушчини як і жєнщични, котрі піддають ся тим статутам церковним, сповняють обовязки християнські... платять правильно місячну колекту“.

Членом сеї громади не може бути, хто з недбалства не відправив Великодної сповіди, хто дає своїм житем згіршене... хто веде процес проти церкви, щоб передати єї в руки ворогів“.

Отже, як бачимо, демократизацию церковної інституції посунено тут до крайної границі. А цілю статута є запобічи деморалізації і обезпечити церкву перед ворогами, не дати противникам нашой рускої

справдіської віри, яка зберігає нас до тепер перед винародовленем, підступом чи насильно захопити громадське добро в свої руки і віддати його в посіданє чужинців.

І тому кажеть ся в слідуєчій, 4. артикулі статуту, що „тільки руский греко-католицький священник, який має юрисдикцію від свого руского Єпископа, може бути в уряді і без вибору председателем сеї церковної громади“. А далше говорить ся, що він „на жаданє більшости парохіян або більшости тростісіів... мусить скликати парохіальний мітінг“.... А ще далі: „еслиби священник не сповняв своїх обовязків, то тростісам прислує право удати ся до свого Єпископа зі скаргою. Председатель піднієє всі чеки з секретарем фінансовим і касиєром“.

Ширшої автономії вже хиба годі бажати. Председатель підлягає цілій громаді, він мусить сповняти єї волю, его можна потягнути до відічальности над ним стоїть контрола. Сумніваю ся, чи який галицький священник, котрий з уряду є все председателем подібних церковних громад, дозволив би себе так обмежити і зробити зависимим від громади. Се можливе тільки в Канаді.

Наведу ще кінцеві уступи статута, які наші твердження тільки скріплять.

Артикул 7. „Мітінги парохіальні заповідає священник через дві неділі в церкві“....

„Ухвали западають більшістю голосів“....

„Право забирати голос на парохіальнім мітінгу має кожний член громади, що платить правильно колекту“....

Артикул 8. „До всякої зміни статута отсего потрібно письменної згоди греко-католицького руского Єпископа. Тростіси можуть укладати всякі инші припи-

си, що відносять ся до утриманя церкви, до способу збираня жертв і колекти, однак тростіси не мають права мішати ся до церковної дисципліни і справ реадігійних“.

Отже основа сего статута, яким так дуже лякають всякі непокликані до церковних справ опікуни темний народ, грозить йому запродаванем в чужу неволю або ще й гіршим. Справді треба бути короткозорим і незвичайно злобним чоловіком, аби з сего зовсім слухного і оправаданого змаганя єпископа обезначити наші церкви перед всілякими дурицтвами, запровадженями або недовіркамв чи кирильниками кувати проти него свій сьвятим обовязком і цілює зневести лад в справах церковних в Канаді, де панує до тепер така анархія що треба палити ся за неї від сорому, чи треба дивувати ся, що він робить, що вважає до сего одинокою і найвідповіднішою дорогою? Можбаби було дивуватись, як би він сего не робив, бо тоді був би лиш неопотрібною лялькою серед нашого народу в Канаді. І тільки злоба кирильників, які боять ся, що може урвати ся ім дальший уряд, який подає ім дисорганізації, анархії, нелад і ворожнеча серед нашого народу, лиш єї люди можуть обвинити єпископа о алу волю і пиятувати його у своїх часописях і на всіляких мітінгах. Се нічога тільки кертична робота темних духів, або людий несвідомих, що є сліпим знярядом в руках сих темних духів.

Крайна вже пора, аби ми арозуміли, що сіянем воржнечі, недовіря і розбиванем себе на дрібні гуртки не осягнемо нічога, а стралимо і сих дрібку прав, якими, як окружинцями з павського столу, користуємо ся нині. — Покінчім нерозумну релігійну колотнечу яка є хиба потрібна нашим ворогам; закінчймо політику анархії і безідейности; зирнім з бізнесівськими коншахтами, поцукрованими патріотичними фразами і псевдо-ідейністю; не ки-

даймо собі самим колса під нога інтриганми і фарисейським сівчутем до видуманих кривд вароду з боку єпископа; даймо єму спромому сповнити его високу культурну місію, місію ратованя народу від винародовленя, що можна осягнути, як показує старо-краєва практика, тільки нашою школою і нашою церквою; подаймо єму руку і сотворім народну організацію, яку респектували-б єї що над нами панують, а тоді докажемо, що нам справді залежало на добрі вароду, що ми сирваді опікуни вароду, що ми сповнили супроти вароду свій сьвятій обовязок.

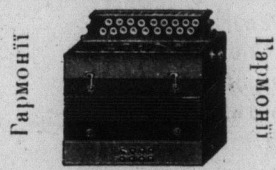
В противнім разі впадуть на наші голови сльози вароду, а наші імена запише історія канадійської України в рубриці зрадників і юлів.

ЩО ДАЄ НАПРЯМ В ЖИТЮ.

Коли поглянемо на земську кулю, замешкану ріжними людьми, націями, племенами і т. п., то зараз мусимо поставити собі питанє, що є причиною такого подля і як се все стало ся? Між тими сьвіми групами нахолоймо знова людий ріжного характеру і поглядів і знова питаємо, хто їх такими поробив; чому то один може бути провідником, а другий ні, або чому одним веде ся добре а другим гірше і т. п.

Щоби на се як слід відповісти, треба булоб перейти цілий розвій людства від самих початків,

ГАРМОНІ!

- Віденська гармонія 9 кляп, 6 басів \$7.60
 - 21 кляп, 8 басів 8.50
 - Сталевий голоє \$1.00
 - 10 кляп, 2 басы однорядова \$3.75
 - 10 кляп, 4 басы \$4.75
- Ruska Knnyharnia**
850 Main Str.
Winnipeg, Canada.

КУПУЙТЕ ШЕРИ

в Руській Видавничій Спілці

яка видає руську тижневу часопись „КАНАДУ“

Інкориорований капітал Руської Видавничої Спілки вносить \$20.000.
Шери пролають ся по \$1.00 (одному доларови) один.
Кожний Русин повинен купити собі шер в нашій Спілці і стати членом нашого видавництва та інтересуватись його розвитком.

По всякій інформації пиштіть на адрес:

„CANADA“

261 Fort Str.

Winnipeg, Man.

Ширіть і передплачуйте часопись „КАНАДУ“
Передплата вносить тільки \$1.00 на рік.

беручи рівночасно на увагу окружене та чинники природи серед яких людство розвивалося.

Коли знова возьмемо під розвагу час, в котрім живемо і спитаємо, чому оден є щасливішим від другого, то на се відповідь легка і не далеко за нею треба шукати. Розуміє ся і тут треба брати під розвагу окруженя хотий теперішнім часі ми можемо до певної міри окруженя перемогти.

Ми кажемо, що коли чоловік бідний і темний, то се його власна вина, але, я не можу сего признати доти, доки не розсліджу єї питання: Чи предки такого чоловіка були тверезо та гігієнічно виховані? Чи вели вони нормальне жите? Як сей чоловік народив ся? Чи дали єму родичі чисте жите та чи виховували єго хоч троха розумно? А дальше: Хто були єго учителі?

Коли хто відповість афирмативно, то і я скажу, що чоловік-вужар є сам виною своєї нужди; але коли мої питання будуть заперечені, тоді я скажу, що не удача в житю чоловіка є виною єго предків, родичів, окруженя і цілої суспільности, або бодай єї частини.

Тому задачею родичів та учителів є направити і удосконалити розвій дитини. Задачею родичів є виховати і розвинути дитину тілесно і морально, а задачею учителя є своїм вихованем та наукою забезпечити на будуче дитину людині. Не штука дитину виховати або розвинути тілесно, але велика штука дати єї напрям в житю. Може і богато ми вимагаємо від учителів, однак я би цілого більше не хотів тільки, щоби учитель потрафив викликати в дитині заінтересоване до читаня, побудити до думаня та дати єї — добру книжку.

Вибрати книжку є велика річ і хто дає яку книжку дитині до читаня, мусить знати, що нащеплює деревину. Книжка мусить відповідати вікови дитини та єї розвою; не повинна бути „тяжкою“, щоби відразу не відбрала охоти до читаня, завдяки не зрозуміню єї, але мусить бути зрозумілою та дуже інтересною. Книжки котрої хто не любить не повинен читати.

Коли хто хоче мати книжки, то повинен старатись о добрі, бо збірка добрих книжок, як каже Карлайл, є університетом, а коли ми можемо набути такий університет майже задармо, то чому з него не набрати науки? Чому бідний не може з него користати як і богач? Чому не всі?

Я думаю що нема нич лутшого ниві як похвалити ся і сказати: — „Я можу говорити з батьками філософії: Платоном, Арістотелем, я говорив з Дарвіном або иньшими славними людьми з котрими колись тільки королі могли розмовляти.

Добра книжка поведе нас столітя назад і тільки через читане доброї книжки, ми можемо перенестись в давні часи уявити собі жите старинних людей одним словом, книжка не тільки має нас поучити, але має дати нам дорогу, ціль і напрям в житю.

Такими книжками є власне: поезії, біографії великих людей, описи подорожий, повісті, котрі характеризують типи героїв, географії, історії та досліди природи.

Учитель, єще раз скажу, коли потрафить викликати заінтересоване, вбудити уяву та приготувати дитину так, щоб вона могла сама вибрати собі добру книжку, є генієм.

Тільки одна книжочка, та налідуване добрих людей і добрих примірів, дасть чоловікови путь житя. Нераз молодий чоловік

стане на бездорозю і не знає чого вчіпитись, він думає, що на світлі нема для него місця і що він до нічого не здібний, а він не знає, що земля вода і воздух для всіх є вільний, тільки щоби він умів собі виробити ціль та потрафити боротись з перепонами.

Нехай такий чоловік перечитає собі біографію Вашингтона, Лінкольна Наполеона, то він тоді скаже собі: я мушу се а се зробити. Згину в боротьбі, або вижду щасливим.

Читане бодай двацять мінут денно далоб чоловікови досить знаня; тільки щоб він намятав, що єще не запізно. Коли будемо уміти рахувати ся з часом, то нічо не запізно, тільки складати хвилі, а тоді справді не будемо нарікати на себе, бо будемо панями себе самих та своїх обставин.

I. Басараб.

Вісти з Старого Краю.

Утеча бандити.

З львівських арештів утік небезпечний бандита Ганіч, котрий разом з Білоном доконав у Львові і околиці богато грабежий. Перед роком, підчас арештованя сих обох розбішак, згивув з їх руки комісар поліційний, Курант. Після того заузджено Білава на кару смерті. Ганіча на 10 літ вивизиді. — Ганіч єще тоді дав слово, що він мусить утіти, і слова дотримав.

Замітаючи з другими арештантами вивизичне подвірє скористав з хвилиної неуваги дозорці і перескочив через мур на вулицю, де скинув з себе арештанську шапку і кафтан і утік. Сей час заряджено погоню, однак безуспішно. По звинінім злочинці і слід пронав.

Труп в коши.

Підчас виладовуваня з вагонів пакунків в місточку Двіньск в Росії, робітники зачули сильний смід, що добував ся з одного коша, який був висланий з міста Вільна до Двіньска. Прикликано поліцію і в єї присутности отворено кош, в яким находила ся вже мертва, вага жінка з глибокими ранами в голові. На разі не найдено нічого, що вказувало на слід злочину, та хто є ся замордована жінка.

„Войовничий“ жовнір.

Михайло Кльоцько, жовнір 89 полку піхоти в Ярославі, пробив багнетом без ніякої причини служницю Дороту Фрондівну. Коли його поліція хотіла арештувати, він покалічив тяжко трох поліційнтів. По відставленю до військових арештів, заковано його в кайдани і відставлено до арештів в Перемишлі.

Вовки на Поділю.

На російськїм Поділю, в місцевости Хобне, в губ. київській, влізли до овечої кошари одного замкненого гое подаря два вовки і в протягу ночі задусили 30 овець, а сорок тяжко покалічили.

Місцеві люди збирають ся перешукати дооколичні ліси, щоби позбутися небезпечних нічних гостей.

Всячина.

Виганяла чорта.

В місточку Трентон в Сп. Державах, Полька, Марія Зельська терпіла від якогось часу на нервовий розстрій. За порадою сусідів у дала ся вона до ворожки, нігерки Р. Вашингтон, який заплатила 25 доларів, щоби ся єївилчила. Ворожка сказала легковірній Польці що в ній залюбив ся один молодий мушца і наврочив єї, через що в єї серці осіли ся чорти, які не дають їй спокое, однак вона, себто ворожка, постарася чортів повиганяти. Говорячи се, дала згадана ворожка Зельській 9 цвяхів і 9 ігол і казала їх вложити до води, а по 9 дях, буде увільнена від нечистої сили. Зельська послухала „ворожки“ і зробила все так, як наказала їй хитра мурилка; однак девятого дня місто виздоровити, дістала нападу божевілья і єї забрано до шпиталю, а проворну „ворожку“ поліція арештувала і відставила до арешту.

Як треба спати?

Французкий лікар др. Фердинанд Марде видав недавно брошуру, посвячену штудії спаня. Після него треба передовсім самому спати і класти ся на самій середині постелі, щоби вей мязи могли добре випочати. треба також підкладати одно рамя під голову. Виравді- таке положене уваглядює риси лица, однак корчить ший, мучить мязи рамени і грудий і є причиною короткого, перериваного віддыху. Спати горілиць не вигідно, а на думку деяких лікарів, навіть дуже не безпечно, бо наводить почастину недуги хребетного стовпа. Однак се є після др. Марде не оправдане. Спане горілиць є причиною будженя з почутем ляку, тягару на грудях і гаулудинаців. Спане на лівий бік є ще гірше; оно викликає стиск в околиці серця, короткий віддых і здержує діяльність травленя а навіть діяльність серця. Також не треба спати на череві, як се було в моді у Франції за другого цесарства. Тоді уважали, що сей рід спаня є дуже здоровий, головно для осіб, які терплять на серце і дихавицю. Однак се були після др. Марде хибні погляди, бо спане на череві є безусловно шкідливе. Лишає ся отже одна позиція до спаня, а іменне спати на правий бік. Таке спане не викликає ніяких похибок в діянню органів людського тіла.

Теперішні жебраки. На розі улиць 63-ої і третої евеню в Нью Йорку, сидів-обертний жебрак і продавав олівці. На грудях мав білу таблицу з написом: „Помилуйте мене сльпого“! На колінах тримав бляшану пушку, до котрої добросердні люди кидали центи. — В товпі перехождячих людей найшов ся один лайдачина, який сягнув рукою до пушки, витягнув з неї кводра і почав утікати. — Тоді стало ся чудо! Сльпий скинув з чола зелений дашок і пустился в погоню за злодієм і вже мав його зловити, та в тій хвилі злодій кинув український кводер на хідник. Сльпий перестав гонити утікючого, а скоро згивув ся за упушченим кводром, а багаччи, що переходячі приглядають ся йому, почав кричати: „Чудо стало ся, чудо! Я відзнакав зір!“ — Однак люди не хотіли увірити в се чудо і вже готовили ся випрати добре шкіру шахраєви, щоби йому відхотіло ся другий раз сльпнути, та бувший „сльпець“ побачивши, що біда, драгнув що сили, утікючи від заслуженої кары.

Борець повернув назад до своєї роботи при вінді.

Грек, Петроє Вазілатос, що урацював кілька літ при особовій вінді (елевейторі) в готелі Волькот в Нью Йорку, минушого року, в листопаді нагло зник з готелю і і поїхав боротись за свою вітчину. — Тепер Вазілатос, сновивши свій патріотичний обовязок, повернув назад до Нью Йорку і сеічас зголосив ся у менажера готелю Волькот. Менажер готелю не пізнав його, бо під носом Грека випріс величезний вус.

„Я є Петроє Вазілатос, ваш давний „елевейтор бої“ і шукаю роботи. Я повернув тепер з війни“. Менажер приглянув ся ліпше Грекови і сказав: „Обголи вусі забирай ся до роботи“. Вазілатос, рад не рад, позбув ся окраси свого лица — і тепер, як і давніше возить гостей з гори на долину, то з долини знов на гору в готелі Волькот.

Він оповідає, що з вибухом балканської війни, виїхало на поміч своєї вітчини 57.000 Греків, що мешкали в Америці.

Ізда воздухом через Океан можлива.

В сих днях покінчено в доках німецького военного порту в Фрідріхсгафен будову найбільшого воздушногo бальона, якого призначенем буде відбувати поправі довші дослідні подорожі над океаном. Конструкції сего воздушногo корабля є справді величаво. Довгий на 523 стіп, о перекрою 54 стіп, бальон сей має чотири моторові машини о силі 850 коний. Поємність бальона вносить 27 тисяч кубічних метрів, залага еклатати ся буде з 19 людей. Після заповненя івжінерів-фаховців, будаті просторовь над океаном між Европою а Америкою без найменшого ризику, в дуже короткім часі.

Проти-алькоголічний конгрес.

В місті Міллан в Італії, саме тепер відбуває ся чотирнадцяті з ряду проти-алькоголічний конгрес, на який прибули делегати з пілого світа. Провідником італійської делегациі є професор — лікар Мархіафава, котрий є прибічним лікарем папи Пія X. Конгрес відбуває ся в королівській палаті, яку король Емануель умисно на сю ціль відпустив.

Найгарнійші книжки до читаня.

Таїас Бульба	30 ц.
Пів кони казок	20 ц.
Збірник бавок	25 ц.
3 жита первісного чоловіка	25 ц.
Маруся	25 ц.
1001 ніч 3 томи	\$2.00
Права Канади	35 ц.
Нетри	\$1.00
В неділю рано зіле конала	90 ц.
Кобзар Т. Шевченка	60 ц.
з образками	\$1.00
Полоненні на Кавказі	15 ц.
Історія боротьби віри з наукою	50 ц.
Князь і жебрак	50 ц.
Кривавий шлях	40 ц.
Козацька німеца	40 ц.
Найкрасні пісні	15 ц.
Збірник народних пісень і коломийок	25 ц.
Домашня кухня; наука як варити і печи	75 ц.
Історія України, з красивими образками в оправі	\$2.75
Провічник, практичний підручник до науки англійської мови без помочи учителя	\$1.50
в оправі	\$2.00
Що стало ся з австрійським престолонаслідником Рудольфом	60 ц.
Вийшов з друку Великий Ілюстрований Загальний Калтальог книжок і музичних інструментів грамофонів і рекордів 170 сторін — виласило даром.	
Ruska Knyharnia	
850 Main Str. Winnipeg.	

Dominion Ticket Office
 703 Main Str. Winnipeg, Man.
 Phone: MIN 2681
 Продає шіфкрти до всіх частий світа по дуже низьких цінах.
 Вимінює гроші по найдешевших цінах (2 центи від долара).
 Пересилає гроші телеграфічно.
 Пересилка мала чи велика — коштує лише \$1.50.

Не вірте, доки не переконаєтесь!
 Прийдіть або напишіть до найстаршої істаріяльної фірми
KIMMEL & KOTSCHOREK.
 а тоді переконаєте ся, що совісно і скоро Ваші справи будуть полагождені.
 Ми занимаємо ся продажню шіфкарт так до як і з Европи на усі лінії, посилаємо гроші до старого краю, виготовляємо так тугешні як і старокраві документа, а то: контракти купна і продажі, повномочія, цесей, перепроводжимо процеси в старім краю і т. д., асекуруємо від огню і на жите, починаємо гроші а також продаємо і купуємо лоти, домми і фарми.
 Інформації даємо бесплатно за залученем 2ц. марк на відповіді.
KIMMEL & KOTSCHOREK
 215 Logan Ave. Phone Garry 2288 Winnipeg, Man.
 G. Kimmel, нотар і правительственный комісар.

РОДИМЦІ!
 Сли хочете їхати до старого краю, або хочете спроводити своїх краєнів до Канади то приходіть до С.Р.Р-ського офісу до головних агентів
A. CALDER & SON.
 БАНКИРИ
 663 Main St. Winnipeg, MANITOBA
 Ми спроводжимо рік річно тисячі народа без жадної перешкоди.
 Ми також посилаємо гроші до старого краю скоро і безпечно.
 Як також вимінюєм долари на австрійські гроші і продаємо австрійські маркы.
 Ми маємо щадницю і приймаємо гроші від долара до тисячі і висше та платимо процент.
П. А. Каракоцок є наш укр. представитель.

КАНАДА

часопись просвітна, економічна і політична виходить кожного тижня у вівторок.

Видавці:
Руська Видавнича Спілка в Канаді.

Річна передплата \$1.00
За границею \$1.50
Поодинокое число 5 ц

Адреса Редакції і Адміністрації:
„КАНАДА“
261 Fort Street
Winnipeg, Man.

CANADA

Ruthenian Weekly

Publishers
RUTHENIAN PUBLISHING CO. Ltd
of CANADA

Theo. Stefanyk -- president
Paul Gigejezuk -- vice-president
Harry Bodnar -- secr.-treas.
John Sluzar -- editor.

Subscription Per Year \$1.00
Foreign Countries \$1.50
Single Copies 5 ct.

For advertising rates and all business matters address

RUTHENIAN PUBLISHING CO. Ltd.
261 Fort Str. Winnipeg, Man.

УВАГИ.

9 ПРОЦЕНТ В САСКАЧЕВАНІ.

У нас в руках знаходиться копія одного листу, які розіслала одна з найбільших позичкових компаній своїм агентам в провінції Саскачеван. — В листах цих компанія остерігає і звертає увагу своїм агентам, щоб не давали позичок фермерам в Саскачевані на менший процент як дев'ять як се було до недавня. Се некористне для фермерів розпоряджене пояснене компанія ріжними причинами, а головню теперішніми некористними відносинами в Саскачевані де тамошний ліберальний уряд оподаткував в першій мірі „мортгеджі“, що приносить страду для позичкових компаній. До сего долучують се ще багато других провінціональних ухвал, після яких обтяжено фермерів всякими податками.

Адміністрація ліберального уряду п. Скота в провінції Саскачеван довела до того, що саскачеванським фермерам приходиться платити нечувані, пр. в Манітобі, безпосередні податки, які устанавляє т.зв. Seed grain Act, surtax, Telephone Act. та Noxious Weed Act.

Дійшло навіть до того, що ліберальний премієр Саскачевану каже собі силачувати, в виді податків, величезну суму гроша, яку витратив підчас виборчої кампанії; а майже ніхто не сесія саскачеванського парламенту не переходить без того, щоби не наложено якогось нового тягару на плечі бідних фермерів.

Саскачеванські фермери мають тепер дуже добру нагоду переконатись про правдомовність ліберального правительства Скота, яке обцяло поробити всякі полєкші для тамошного населєня. Фермери справді

повірили обцянкам лібералів, дали їм в руки силу в провінції і тепер в заміну за се мають платити тисячі доларів безпосередного податку, високий процєат від позичок, не могучи оплатити податків та процєатів, мають право спродувати свої фарми за півдармо — але за се мають премієром п. В. Скота...

Саскачеванські фермери, а в особенності наші руські, повинні добре приглянутись тепер в сїм повнєше згаданім „добродійствам“, якими їх обдарувало ліберальне правительство тої провінції, та на будуче повинні бути більш осторожними в виборі своїх заступників, та кому віддають в руки правління краєм чи провінцією.

ФАРИСЕЙСТВО „К. ФАРМЕРА“.

„К. Фармер“ місто поглянути кругом себе та подивити ся, що там робить ся, аїже Бог зна куди, та на тім що стало ся приміром в Онтаріо, хоче оправдувати своє вороже становище до Русинів та двомовних шкіл „К. Фармер“ голосить, що десь там в Онтаріо якийсь консервативний посол був противний двомовній системі шкіл між французькими поселєнцями. Ми признаємо, що і Французам належить ся то, чого вони домагають ся. Французи однак суть досить сильними, навіть далеко сильніши від нас; вони мають своїх заступників в провінціях і в доміні, які певно за кривду заподіяну їх братам унімнуть ся. Французи мають свої часописи в яких свої справи порушають і напятьнують того, хто схоче робити їм на шкоду і цілковито таких нездарних оборонців як „К. Фармер“ не потребують.

Ми однак розуміємо о що розкохить ся „К. Фармер“; він хоче, бачите, відвернути увагу читачів від того, що десь докола них самих; він хоче закрити своє вороже становище до Русинів, звертаючи увагу на Французів... Чому „К. Фармер“ говорить про те, що стало ся в Альберті та не брєєнить покривджених Русинів? Чому врешті „К. Ф.“ не говорить про Манітобу, та про се, що тутешні ліберали хочуть відобрати двомовні школи, а консервативні послї стоять по стороні Русинів та їх шкіл? Чи „К. Фармер“ Французи близші, як Русини? если так, то нехай говорить отверто, а не грає ролю фарисея.

Пани від „Роб. Народу“

зробивши на Січинськїм троха монети уважають за найвідповідніше звернутись тепер против сестри його, а дальше може й против самого Січинського, як самих найголовніших свідків їх несовітності. Сим хотять вони наглядно научити та переконати людей, щоби на будуче були більше оглядними і будь кому не повірювали своїх грошей, а дальше, щоби показати, що соці-

лістичні крикуни в Канаді, се собі звичайні манті. — Нехай же й так — добре і се знати.

„Стару піснюку“ цей до того „старою трубою“ виводить „У. Голос“, що нас тут 200.900, що ліберали против нас тай консервисти також проти наших шкіл... що не оглядається нам ні на одних, ні на других, щоби свою політику провадити треба, що може буде колиє своя організація і може навіть будуть оголошені засади такої організації...

Читаючи оттаке „плаканє“ „У. Голосу“, мимохїть і нам збирась на „плач“: — Може колиє „У. Голос“ таки приглянеть ся та пізнає тутешні відносини серед яких приходить ся нам жити; може колиє і побачить свою невмістну роботу; може колиє перестанє блукати манівцями; може колиє схоче справді робити щось користного для нашого народу... але може колиє сь — буде вже за пізнє о, щоби що небуль зробити....

ЗДИХАЮЧА ШКАПА БЕ ДНОГАМИ.

Що соціалїстична будувалить ся, нема ніякого сумніву. Що тижня свїжий дезертир кидає „червоный прапор“ Крата і Володіна, обтрясає пил з нїг на порозї товариєської розбійничї печери і їде в свїт на „чистий воздух“. Бо в сїй печерї вже надто смердить лайлацтвом. Що дня дізнаємо ся про свїжї „зелєку“ товаришів-лідєрів над товаришів-ребятами — і то з уст самих таки товаришів-лідєрів. Останній н-р „Укр. Голосу“ принїє нам знов сензаційну ревелїцію д. Рєвока, що враз зі своєю жінкою зробили сецєсі з розбійничїями, в яку попали по причинї несьвідомости і в добрій волї. Зробили сецєсію, бо мусїли усунути ся перед кулаками і славним ножем архи-лідєра Павла і Володіна за те, що не хотїли піддавати ся соціалїстичному шпїленю, не послушали ширїї ради товаришів, не приступили до товариєського бізнесу і не хотїли у своїй вєрности приймити за два роки 20 тисяч дол. які їм оферували „освободителї“ Мирослава зі воїх скуких засобів. (Ось, хто смоче кров робїтника тай когорта вважати сїтим буржуєм!). Робить також сецєсію як се доносить остав „Роб. Народ“ і тов. Навізівський. Значить ся, в кого було дрібку здорового розуму, сорому і совєсти, сей кинув шайку недожидючи останної розправи освідомленого робїтника з апостолами соціалїзму. Остав тільки непобідимий Павло на своїй шкапі і імїрек Володіна. Але і Павло ва шкапа шкандїбає дуже непевно; що більше, вона вже здихає, останніми сучорогами се ногами на всі

Дістаньте безплатну ФАРМУ

В ВЕЛИКІЙ КАНАДІЙСЬКІЙ ПРОВІНЦІИ

МАНІТОБІ

ДЕ панує добробит.

Манітоба є славною через свою богату землю, котра родить найкраспу пшєнїцї в свїті, а також і всяке другє збіжє — овєс, ячмінь іт. п. — і найкраспу огороднину в свїті.

Манітоба була першою провінцією Західної Канади, що привабила поселєнцїв, а будучи найдавніше заселєною она дає нагоду до успїху своїми школами, телефонами, дорогами іт. п.

Кожний фармер, що займає ся мішаним господарєтвом і плекає худобу, безроги, вівці і конї, або огородину і молочарські продукти, має найбільший ривок в Західній Канаді. Все що фармер прєддує зараз закупить ціні місєвими купцями

Безплатні Гомстєди, що складають ся з 160 акрїв, роздають ся поселєнцям Урядом і багатє Русинів розпочали фармер ст в о на сїй землі і тепер стоять на досрїм становиши.

если хто не хоче зараз ропочинати роботи на своїй фармі доки не зрозумїє обєставин краю, той може легко знайти роботу на якій будь другїй фармі за добру платню. Опісля набувши практики може мати свою власну фарму.

Манітоба має єще досить місця на тисячі поселєнцїв, бо Манітоба є дуже велика країна, рівна кільком європейським провінціям злучєних разом. Приходїть до Манітоби і будьтє незалежними.

Напишіть, це нинї за гарною ілюстрованою книжкою про Манітобу Она вам буде вислана БЕЗПЛАТНО если ви напишете до:

Department of Agriculture

Winnipeg, Manitoba, Canada.

боки, як сего доказом останїй н-р „Роб. Народу“, що не сїчим иншим тільки рознучним конанєм здихаючі шкапи Розїнанте. А над нею стоїть з заломаними руками непокоримий Павло Дон Кїхот і з тяжкою журбою дивить ся в безкраї Канади, непевний, куди звернути свїї хїд і потягнути остатки подєртого „червоного прапора“. Цїла Канада його вже знає; скрізь гомонять невмірущу легенду про найбільшого забїяку, якого Америка гостїла від 1492 р. Іде йому тепер зложити знеможєну журбою о добро робїтника голову? Дивить ся сумний Крат і перед його узвоєю пересуває ся фантастичний образ Гонолою, де ще кромїшна тьма сповиває зеленї береги, де можєна зібрати свїжї ватагу „армії спасєня“, бо там нема поліції, нема війська, а що найважнїше нема там українських націоналів. Вправді нема там і укр. пролєтара, але се не вадить: аби були послєшні — Павло і так чхає на питанє національнє. Замкнєна для него гнила Європа, Америка також прийшла до розуму — та ще стоять отвором три частї свїта. Здихає шкапа Розїнанте — вічна їй память! Ще найде ся друга шкапа, на яку зложить невобідимий лицар Дон Кїхот свої безсмертні кости. Та поки що і Русини і Поляки стали б

Department of Agriculture

Winnipeg, Manitoba, Canada.

рівними горожанами в своїй хатї та не малиб причини між собою ворогувати.

В нашїй часописї ми мїєтимо всякі дописи, які поважно та розумно трактують яку небуль справу. — Хто отже буде прислїлати яку небуль допис, мусить подати своє правдивє імїє назвиско.

Поділ Галичини.

Руський нарід в Галичинї пізнає, що з польськими панями не виїде на лад, бо Поляки на кожнім кроцї старають ся Русинів ошукати та робити їм на шкоду. З реформою виборчою крутять, до заснованя українського університету не хотять допустити, по чисто руських сєлах заруські гроші закладають польські школи та кбєтели, щоби польонїзувати Русинів, руських учителїв, урядників та учеників переслїдуєть — загалом не хотять допустити до того, щоби Русини мали яке право і могли бути господарями в своїм краю.

Бачучи, що всякі змаганя до поліпшеня відносин в краю суть даремними почачи Русини скликати віча, на яких домагають ся від правительсєва подїлу Галичини на двї частї, се є: руську і польську, де Русини заряджували-б виключно своїми справами, а Поляки знов своїми. Такий подїл який скорше чи пізнійше мусить наступити, був-би найліпшою запорукою супокою в краю і кінцєм всяких незгод, бо тоді і Русини і Поляки стали б

Belmont Cafe

593 MAIN Str.
Наша реставрація є отворєна день і ніч.
В нас найлучшїє за 25 ц. обїди. 21 обїдів лишє \$3.75. Говоримо по польськи і українськи. Зайдїть а перєсвідчитесь.

Потрїбно учителя

до школи Мїнк Рївер ч. 1154. Науку можна розпочати від 15 Оккобра; плата \$550 річно. Шкільний лїєтрїкт не великаї. Хата коло школи для учителя, 3 милї від стациї і стору Україна 4 милї від Сїфтон мїєточка. По дальшї інформації зголоситесь до

P. S. Ogryzlo, sec. treas.
Sifton, Man.

П. И. АЛЕХНО.

Русько-Польський заклад фотографїчний, повозовий і погребовий. — Автомобїл для винаїму, карити на весїля по \$3.00. Заходїть в потребах до мене на адресу

376 Selkirk ave.
Телефон: St. John 1794.
Winnipeg, Man.

Вісти з Канади.

Від адміністрації.

Пов. Читачі!

Ми вже вислали Вам п'ять чисел нашої часописи; если отже хочете дальше діставати нашу часопис, так присилайте передплату та замовлення. Ми віримо, що наші читачі мають на стільки амбіції, що не схотять газети читати за дармо.

Наші агенти:

- W. P. Hruszowy,
- P. O. Sclater, Man.
- J. K. Slipetz,
- Ethelbert, Man.
- T. J. Marciniw,
- P. O. Mink Creek, Man.
- Nykola Ogryzlo,
- Sifton, Man.

Потягнуть до відвічальності. На підставі доповіді т. Р. Фергюсона, державного комісара, роблять ся в Отаві заходи, щоби потягнути до судової відвічальності визначних діячів ліберальної партії які допустили ся всяких ошуканств з державними землями. В Отаві вже отверто вказують на кількох ліберальних „добродів, які повинні бути потягнені перед суд. — Фергюсон мав сказати, що зібраний ним матеріал скоміпромітує цілковито бувшу гоесподарку лібералів з Лорієром на чолі.

Газ причиною смерти.

Газ який добував ся з рури в помешканю п. М. Вард, в містечку Гамільтон, Онт. став ся причиною єї смерти. Єї найдено неприотмну в помешканю і відвезено до шпиталю, де по двох тижнях померла.

Число мешканців містечка Порт Артур, Онт. в протязі одного року зросло о 2000 жителів. Загальне число мешканців сего містечка вносить тепер 17.615. Видно що містечка в Канаді розгуть як гриби по дощи.

Ідуть до Канади.

В протязі п'ятих місяців се є від цвітня до вереня прихало до Канади загальом 282,757 імігрантів, себто кожного дня прибувало пересічно по 1900 людей. Статистика виказує, що в сїм часі іміграція зі Сп. Держав зменшилась а за те зросла з Європи головню з країв славянських майже, о 100 процент. Число прибувших в протязі сїх п'ятих місяцях імігрантів представляєсь слідуучо: 3 Великої Британії прибуло 112,081, зі Сп. Держав 63,721, а з прочих країв 106,955. Загальний приріст в сїм році вносить 40,248 імігрантів.

Сьогорічний урожай. Col. McLean, що обїздив західні провінції і прибув саме тепер до Вінніегу, говорить, що сьогорічний урожай є найліпшим, який коли небудь був в послідних десятих літах. Він звиджував рівнож полудневу Маніто-

бу та говорив, що ся земля дорівнює, а в многих місцях навіть перевишає землі в Саскачеван та Альберті.

40 кандидатів.

О приняте до вегревільської „англійської школи для чужосторонців“ подало ся около 40 кандидатів. — Ся школа є заложена албертійським правительством замість української учительської семінарії, якої домагали ся тутешні Українці.

?

Понижше наводимо коротеньку оригінальну „увагу одного нашого читача, який не задоволенний зі сварок, які провадять між собою наші часописи.

Цікава ся увага сим, як то сей чоловік задляє ся на газетярську „полюміку“.

Ось вона:

Панове Редактори руєвских часописей!

Звертаю вашу увагу на то, що ви один другому пхаєте палець у зуби і один другого не вкусите, себ-то пишете один на другого таке, що аж сором читати. От сказати щирю правду, то ви не маєте що писати, тай пишете один на другого. Неправду пишете, що той такий, а той такий, а то ви таки всі однакові і робите як хочете, а сим ви собі не поможете, лише пошкодите.

З пов. Українець О.А. Р. С.

Справді здалоб ся, щоби редактори наших часописей призадумались над подемікою, яку провадять в часописях.

„Mr. Boyan“.

буде грати 4-го октобра представлене „Невольник“ — так написала тутешня „Free Press“, подаючи всякі звістки про Русинів. — Переводчик від „Фрі Пресс“ беручись до переводів, повинен би троха ліпше навчитись по руськи, а тоді буде знати, що між „паном Боян“, а „товариством Боян“ є велика різниця, а тим самим омине на будуче всяких непорозумінь. А поки що, нехай не забуде сего перевести та подати у „Фрі Пресс“.

Смерть з радости. Убогий робітник Зайт з села Вайнем коло Теллиці одержав в свадчині 800.000 корон по якімсь своаяку, котрий виемігрував до Америки. Ся не сподівана радісна вістка так подїлала на Зайта, що він нагло помер.

Хочете

научитись скоро говорити читати і писати по англійськи і поліпшити свій побут в Канаді? — Зголосіть ся на адресу 686 FLORA AVE. по 6-й год. вечером до J. WAGNERA.

Наука відбуває ся вечерями. За успіх ручимо!

П. КАРМАНСЬКИЙ.

МАЛПЯЧЕ ЗЕРКАЛО.

(Листи з Канади і про Канаду до „Канади“)

Вступні замітки.

Difficile est satiram non scribere... (Важко не писати сатири...)

Заки зачну говорити про канадійську Україну цілу, позволю собі походити трохи по єї серці, значить ся по Вінніегу. Я назвав Вінніег серцем канадійської України, бо ся столиця Манітоби числить на своїх 200 тисяч аж п'ятнацять тисяч „Галіменів“, котрі по нашому на зивають ся „рутенами“ або на поетичній мові Українцями.

Дивне диво, що як раз така сама цифра припадає в сїм місті (я се вчитав в місцевій українській часописі) на собачу націю... Нераз я зстановив ся над тайною сєї аналогії, але проблем остав для мене все проблемом. Може мені його розвяже хтось з більше ознакочених з місцем, а я поки-що подам ся „на норт“, а наша громада засїла б'юки компактною масою.

Не буду звертати уваги на особливости сєї української дїяльничї міста, як прим. на „партійний стор.“ де наші „товариші“ порозбивали собі голови і щоби се не мало місця на будуче, віддали його в посїдане товаришам пейсатим — перепрашаю! тут пейси заборонені поліційно — тому скажу прямо: єврей. Не поведу читача до товариства ім. Шевченка, яке хотїло робити конкуренцію нашій львівській академії, і тому для добра останньої товариші так само упорались з ним, як з више згаданого народною інституцією. Помину ряд „національних“ церков, що потратили вірних і стоять нині, як ті кіоски в Каменці польським, дожидаючи нового завоєвання Поділя музуламанами. Перейду мимо поуз твердинь нашого народу, себто поуз дорогих „гавів“, які побудувало собі кілька наших „промисловців“ що за добуті протязом п'ятилітїя долари могли-б нині в Галичині купити села. Помину й таку спеціальність, як „бари“ (читай корчми), де як вичислив один наш статистик, наша голодна братія пропинає річно 2,920.000 дол. себто по християнськи: 14,600,000 корон (моцний Боже! таж за єю суму ми купили-б протязом десятиліт все Галичину від Збруча по Сян!) — бо мені видасть ся, що ся цифра дрібку помилена. Не поведу тебе, шановний читателю по хатах, в яких мучать ся наші щасливі Канадійці гірше, чим грїшники в Дантовім пеклі; не буду говорити — та цить! прецінь про цює треба таки сказати! Отже згадаю про се, що мені найсимпатичнійше і на що я звернув найбільшу увагу. Буду говорити про наших „руєвских“ Жидів.

Не питаю я нашого урядового статистика, яке число сего Мойсеевого народу уцїлилось північчю, себто нашу чать міста, та догадуєсь, що сїрей, наші диморосї і царські, дорівнюють числом що найменше вінніегецької України. І що за цїаєте! Прощу подумати бодай про се: Наші земляки горять торговлею, яка приносить чоловікові найменше 20 дол. денно, бо се не лицеє християнинові; вони волять благородїйшу роботу, як прим. замі танє вулиць, рубанє дров і т. п. за що заробляють по до двори або і пів денно. Щож би зробили наші кузи, якби не було жидівських сторів, коли „до міста“ треба їхати п'ять годин? А єї Англіїці чогоє не хотять мешкати між нашим хрещеним народом... Се одно. А друге: Наші, звісно, поступові і тому всі понїмчилиє, по сїр! поанглїчилиє. На їх хатах оголошенї домашній промисел англїйськими вивїсками. Не так у жидів. Вони не лишень говорять вперто по руськи не лишень до наших Англїїців, але і до сїх правдивих (мабуть через те і цифра нашого населеня така поважна. Так що-ж! вільно Полякам в Галичині підганяти число польського населеня плюсом жидів, чому би нам не було вільно робити се в Канаді? — але і на всіх вивїсках пишуть по нашому і скрізь отверто признають ся до нашої нації. Тому я страшенно полюбив тутешніх жидів за їх українофільство. Бо і якже-ж їх не любити? Коли у Львові, або і в Коломиї скріз самі німецькі написи, а відтак під ними польські, то тут ідеши „стрітом“ глядиши і очам своїм не віриши... Що друга хата пишасє великою напїсю: „Український стор“ — а щойно під сподом „polski sklep“, а доперва на самїй долині „Deutscher Laden“, а вкінци маленькими буквами щось по жидівськи і підпис: Хаскель Центавзєнд. Або така симпатична напїсь: „Руська лондрі — українська „шматя“ — Шулім Гой,“ або: „Українське (с)кладовище“ (с замазалось) — „осел Зарванія“, або „руська народна фотографія — Янкель Тавбелєс,“ або „українсько-англїйська школа — директор Морїц Теуфер,“ або: книгарня Просьвіти — katolicki sklep — Наї Дуфт,“ або: „українська різня — Шльома Файтелєс,“ — та вибачайте: я-ж не міг всіх написєв затаїти! — А скрізь додано: „Родимці і братя! не минайте свого земляка, бо у нас найтонше і завтра зидармо.“

Який я безгранично вдячний сим дорогим братьям єврейм! Як гордо нїє я чоло, коли вперве стулав улицями північного Вінніегу і бачив цілу єю повнїю українсько-руєвских написєв, коли противно лиш тут і там вчитав незугарну напїсь польську і то під сподом, під нашою! Мені так і хотїлось скрикнути словами нашого доброго цїсаря з Відня: „Тут я між своїми Русинами!“ І якже не мають числити ся з нами Англїїці, коли бачать таку велику силу наших купців і промисловців, що як звісно, є все солию кожної нації? Чого дякатись з будучїстю України серед моря чужого, а особливо англїйського елементу, коли маємо стільки доказів патріотизму? Можуть собі хруні (читай: родовиті рутенці)

вчити свої діти по англїйськи і привязувати їм на шию за кожде українське слово осличу табличку, а навіть їх побивати — се нічо не вилить Жиди, українські жиди не відречуть ся нашої рідної мови за ніякі скарби сьвіта. І врата адона не одолють їх українофільства. Бо-ж вони знають, що з кожним роком будуть напливати сьвж імігранти зі старого краю і треба їх буде розрадити своїм словом, українською горівкою, українською пісню на грамофоні і щирою помічю. Вони так люблять наш наріз, що жертвували навіть одного свого Хаїма на нашого незалежного сьвщеника. От що!...

В заміну за сєй їх патріотизм земляки що року здвгають нову народню інституцію і по двомісячнім уживаню віддають єї на ужиток братів єврейм — на синагогу. Ось які джентельмени!

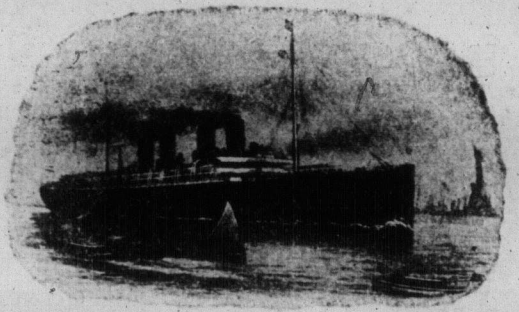
Щойно тут розяєнілась менї загадка, чому жиди не хотять переселюватись нї до Аргентини, нї до Палєстини. Вони люблять наш наріз... Люблять його такою безграничною любовю, що не вагають ся їхати за ним через океан (хоч його страх боить ся від часу переправи через Червоне море), аби йому нести поміч і щирю розраду. І я вївав на знамениту галку: Нехай пан барон Гірш і другі інші „Гірші“ перевезуть п'ять тисяч наших Гуцулів і Бойків до Палєстини, а за ними рушїть що найменше п'ятдесятитисячна жидівська армія спасєня над береги Йордану.

Аж тут за морем, в єголиці Манітоби зробив я се важне відкрите і гордий зі своєї бистроумности, вхопив за перо, аби подїлитись з тобою, читателю, сим і ще другими вражїями з канадійської України.

Well...

Дальше буде.

Найстарше Бюро Адвокатско-Нотаріальне в Вінніегу.

ПЕРЕВОДИТЬ процесї венкої катєгорїї в старім краю і Кана ВИРОБЛЯЄ контракти, повно мочї і всякі інші документи старокрепї і Канадійскї
ПРОДАЄ шифкарти на посїдні кораблї, а їзда морем тільки 4 до 7 днїв.
МІНЯЄ і ВИСИЛАЄ гроші до всіх частїй сьвіта скоро-бєшчєно
ПРОДАЄ і КУПУЄ грунта в старім краю і Канаді а також статїє до вїтї.
В всяких справих і клопотих удїляється до нас.
Управитель фірми М. В. Слобода, нотар.
RUSKA KANCELARYA
NATIONAL REALTY CO.
841 MAIN Street Winnipeg, Man.

РУСЬКО-НІМЕЦЬКИЙ ШПИТАЛЬ

Dr. a KALICHMAN-a.

Спеціальне ліченє венеричних хорїб (сифїліс, трипер і т. д.), хїрургїчних, внутрішних, жіночих, очних і ушних хорїб. Найновїше і доклавє ліченє сифїліса методою „606“ профєсоря Ерлїха. Ліченє половой безсильности. Ліченє електричною сїчю. Висилаю лікарства на кольонї по одержаню завдатку.
ОФІС і ШПИТАЛЬ
453 Selkirk Ave. Phone St. John 1772. Winnipeg, Man.

CANADIAN PACIFIC

Знижена ціна
ДО КРАЮ
3 Простї Лінії Кораблїв 3
до Liverpool, London і Trieste
Шифкарти у всіх агентів
J. S. Carson, General Agent
210 PORTAGE AVE. WINNIPEG.

Замовляюча картка на „Канаду“.

Ruthenian Publ. Co. Ltd.

261 FORT Str. Winnipeg, Canada.

Прощу о висилку менї „Канади“ почавши від.....

Імя.....

Адреса.....

Почта.....

Прощемо витїти єю картку і цілати на адресу: „CANADA“ 261 Fort Str. Winnipeg, Man.

Гр. Толстой.

Полонений на Кавказі.

Правдива подія з російського.

І він ходив по селі, свистав пісовьки, або сидів шопі і займав ся ручними роботами: то ліпив з глини ляльки, то плів з лозини коші. Во він знав різне ремесло.

Раз виліпив ляльку і поставив її на даху. Она мала віс, руки й ноги і мала татарську сорочку на собі.

Татари несли воду. Дочка господаря, Дінка, побачила ляльку і приклікала другі Татарки. Они поставили збанки на землю, приглядали ся ляльці і сміялися.

Шілін здобув ляльку з даху і хотів їй дати єї, але они бояли ся брати єї. Він поставив ляльку на даху, пішов до шопі і уважав що буде, дальше.

Діна прибігла оглянула ся, вхопила ляльку і утікла.

На другий день раненько побачив, як Діна виходила з лялькою з саклі. Она прибрала єї, колесала як дитину і свіщала татарську пісню, немов би хотіла єї приспати. Надійшла єї мати, стала на неї сварити, вирвала від неї ляльку, а єї саму заставила до роботи.

Шілін зробив другу ще крашу ляльку і дав єї Діні. Раз принесла она малий збанок, поставила єго, сіла, видивила ся на Шіліна і сміючись показала на збанок.

— Чого она сміє ся? — погадав Шілін і взяв збанок та приложив до уст. Гадав, що то вода, але то було молоко. Він вишив єго і сказав: Харашо (добре). То дуже утішило Діну.

— Харашо, Іван, харашо! — відповіла, підняла ся, сплеснула в долоні і вхопивши збанок, побігла до хати.

Від того часу приносила єму кожного дня молока. Татарки роблять з козячого молока малі грудки сира і сушать їх на сонці, і того сира приносила єму потапки. А коли одного разу єї отець зарізав барана, принесла єму кусник мяса. Она не замітно подала єму і чим скорше утікла.

Раз зірвала ся страшна буря, цілу годину лив дощ потоками. Ріки виступили з берегів. Там, де можна було ріку перейти в брід майже не умочивши ніг, валила вода на метри високо стіною та несла дерево і каміне. Взяті пили потоки від громів аж гори трясели ся. Коли в кінці буря перейшла, пили селом води кожним рівцем. Шілін позичив собі від свого господаря ножика, вирізав малий валець і кілька дощочок і зробив колесо, а до него прикріпив дві ляльки.

Дівчата принесли єму шматок і він прикріпив ляльки: одну за мужчину, а другу за жінку, та й поставив колесо над потічком. Колесо обертало ся, а ляльки скакали.

Ціле село збігло ся. Хлопці, та дівчата, жінки і мужчини — все придивляло ся колесови і цмокало.

— Отго, Іван!

Абдул мав попований годинник кишеньковий. Він покликав Шіліна до себе, показав єму годинник і млясвч язиком. Шілін сказав:

— Дай сюди, я єго направлю.

Він взяв годинник, розібрав єго, відтак зложив і годинник ішов.

То дуже тішило господаря. Він подарував Шілінові старий знешений кафтан. Шілін взяв — се що мав робити? Міг ним боцати прикріпити ся.

Від тепер тішив ся Шілін славою найлішого майстра. Почали до него приходити з найдальших сіл: один приніс стару ружницю або пістолет, другий годинник до направи і т. ин. Єго господар дав єму знаряди: свердлики, кліщі і пильники.

Шіліна научив ся трохи по татарски. І де які Татари привикли до него та кликали на него, коли чого потребували: Іван, Іван! — Але інші дивили ся на него повору, як на дикого звіра.

Рудий Татарин неміг єго стерпіти. Кілько разів побачив то хмурился і відвертався від него, або проклинав. Жив в тім селі також один старець. Він мешкав не в самім селі а в долині над рікою. Шілін бачив єго лиш тоді, як він ішов на молитви до мошеї. Старець був маленький, носив довкола шапки обвинене біле сукно, борода і вуши оули пристрижені і білі як сніг; лице поморщене і червоне як бурак. Він мав ніс закритий як каблук, сирі понурі очі і лише два зуби в устах. Коли ішов дорогою, піднірав ся палицею і дивив ся довкола як вовк. Кілько разів побачив Шіліна, червонів від гніву і відвертався.

Одного дня зішшов Шілін в долину, аби побачити, де мешкає старець. З дороги увидів малий, обведенний муром огород. За муром росли вишні, посеред котрих стояла мала хата з плоским дахом. Шілін підійшов ближше і побачив плетені з соломі улі. Довкола них весело літали і брешіли пчоли. Старий клячав коло одного уля і щось там робив. Шілін виліз на мур, аби ліпше видіти, але при тім ударив дибамі о камінь.

Старець відвернув ся, скрикнув, витягнув скоро із за пояса пістолет і вистрілює: Лиш з трудом удало ся Шілінову утечи і схрити ся поза камінем.

За Шілінове підглядане пожував ся старець єго панови. Той звелів приклікати Шіліна, розсьмяв ся і спитав:

— Чого ти ходив до старого?

— Та ж я єму нічого не зробив — відповів Шілін. — Я хотів лиш подивити ся, як він живе.

Але старець сердив ся, кричав, вишкірив свої два довгі зуби і грозив Шілінови кулаком.

Шілін не розумів всього, що говорив старий, але все таки довідав ся, що він жадав від єго пана, аби не держав довше Росиян в авлі, а лиш аби їх поуби- вав. З тим старий відійшов.

Тепер спитав Шілін свого пана, хто той старець, а той відповів:

— То є знатний чоловік. Він був першим джигітом і богато Росиян згладив з того світа. І богатиий був. Мав три жінки і вісім синів. Они всі жили в однім селі. Одного разу напали Росияни на село, спалили єго і убили сімох синів старого. Лиш один син лишив ся ціл житю і той піддав ся Росиянам. Тоді перебрав ся старий до Росії, та й також піддав ся. Перебув три місяці межі Росиянами, відшукав там сина, убив єго власною рукою і угік. Від того часу не брав жє участі в ніякій борбі, ходив з богомільцями до Мекки і молив ся там на гробі пророка. Тому носить турбан. Хто був в Мецці, той називає ся гаджі, то велика почесть, і носить турбан. Росиян не навидить. Він напирив на мене, щоб я убив тебе, але я не можу того зробити; я заплатив за тебе великі гроши, а крім того я тебе полюбив; я не лиш не убив би тебе, але й не пустив би тебе наволю, колиб не дав вже мого слова. — Відтак засміяв ся і додав поросійськи: — Ты, Іван, добрий і я, Абдул, добрий.

IV

Так пережив Шілін цілий місяць. За дня ходив по аулі або займав ся ручними роботами, а як надійшла ніч і в аулі все втихло, копав яму в своїй шопі. Копати не було легко залля каменистої землі, але він помагав собі при тім довгим пильником і вкінці перекопав шопід підвалину діру. Як лучить ся добра нагода, надіяв ся тамтуди утечи. — Коби я лиш міг добре обізвати ся з місцевостію — гадав. Не знаю куди мені утікати. А того очевидно не довідаю ся від Татарів.

Одного полудня, коли пана не було дома, вибрав ся на стрімку гору, аби звітати добре розглянути ся по околиці. Але перед своїм від'їздом наказав господар одному хлопцеві, щобі добре уважав на Шіліна і не пускав єго з ока. Отже той хлопець побіг тепер за Шіліном з криком:

— Не їди нікуди, тато не казали. Верни ся, бо инакше скаличу людий.

Шілін усвокоїв хлопця.

— Я не їду далеко — відповів — хочу лиш вийти на он ту гору. Ходи разом: я ж маю на нозі дуби, то якже утікну. Ходи, я тобі завтра зроблю лук і стріли.

Хлопець дав ся намовити. Они вийшли на гору. Она не була надто висока, однако в дубах було все таки тяжко їти. Вийшовши на вершок, сів Шілін на землю і розглянувся по околиці. На полудне по там- тім боці шопи, простягала ся вузька долина, там нас ся табун коний, а ще дальше на полудне видко було аул. Не далеко аула здіймала ся стрімка гора, а за нею де одна. Між тими горами видко було синьо зелений ліс, а там вже сторчав один вершок понад другий, на найвищих єввітів ся в світлі сонця білий сніг. На захід і захід видко було такі самі гори, а декуки на склонах і плоскорівнях можна було бачити, як дим по аулах піднімав ся до гєрв.

— То все єх край — погадав Шілін.

Він обернув ся в сторону до Росії: під єго ногами йлила незнана єму ріка, а посеред веселих євдів лежав єго аул. Над рікою сиділи жінки і прали біле; они видавали ся такі маленькі як ляльки. По другій стороні аула видко було трохи низшу гору, за нею два ліси, а де заходило сонце, коли він мешкав в кріпості. Дивив ся все в ту сторону і погадав:

— Як раз в онтій долині повинна бути наша кріпость. Туди мушу утікати.

Сонце сховало ся за гори. Білі сніжні шпилі червоніли, зорні гори потемніли, з долини піднімала ся мрака а околиця, де як Шілін гадав, лежала кріпость, яспіла в світлі заходячого сонця червоним блеском. З напруженою увагою дивив ся Шілін в ту сторону, здавалося єму, що бачить, як там виходить дим з коминів — там мусить лежати кріпость.

Вже було пізно. Шілін чув молитву мулли (магометанський духовний у Татарів). Худобу гнали до дому, корови ричали. Хлопець нетерпеливив ся і напирив: — Та ходім вже раз! — З тяжким сердцем пішов за ним Шілін. Они вернули до дому.

Конець буде.

Фармерські поради.

Продукція яєць в зимі.

Коли надходить зима і вже починають ся приморозки, кури несуть ся чим-раз то менше, а далі й цілком перестають нести ся. Трафляє ся не раз, що в господарстві хоч находить ся богато курий однак в зимі даєсь дуже відчувати брак яєць, бо кури цілком не несуть ся. Заходить отже питанє, чи можна побудити курий до несеня яєць в зимі? Теперішня практика виказала, що кури можуть нести ся і в зимі, если тільки господар постарає ся для них о відповідне приміщенє та добру поживу. В літі кури інстинктивно самі вишукують собі таку поживу, але зимою господар сам мусить подбати о те, щобі кури таку поживу мали, а кошта такої поживи кури оплатять самі, а до того ще й дадуть своєму господареві нагоду не один дент заробити на яйцях.

Передовсім треба постарати ся, щобі курники, в котрих мають кури зимувати, мусять бути теплі; если можливо, то повинні находити ся близько стайні. Такий курник повинен бути близько стайні. Такий курник повинен бути чисто утримуваний; господар повинен стіни вибілити добре вапном, підлогу кожного дня чистенько змитати і пєсинати піском. В однім кутику треба всегда лишити купку піску, змішаного з попелом і тримати троха води на кушіль.

Зимою треба курий голувати три рази денно, то є рано, в полудне і вечер; а за поживу треба подавати бараболі, зерно, та час від часу одробину мяса. Варєні бараболі з ослиною найліпше подавати рано і в полудне, а на вечер зерно. Та кож добре є повісити на шнурочку в курнику голову зеленої капуста, яку кури дуже охотно скубають; також можна подавати скаралупу з яєць.

В погідні дни треба дріб випускати на подвірє, щобі на сьмітнику або гною троха порпав ся, бо се для курий є улюбленою забавкою. Подаючи воду, треба дбати о те, щобі не була надто зимна; воду треба зав сїдти трохи пригріти, а після того аж подавати.

Як бачите, не богато се справить клопоту і коштів для господаря, а однак сєй клопіт оплатить ся, бо так годовані кури будуть нести ся через цілу зиму і за всі заходи заплатять яйцями.

Як довго може обійти ся кінь без їди і питя.

Між нашими людьми говорять ся не раз про те, як то один Англієць хотів відзвичати коня від їди; кінь витримав щось 9 дєнь, а десятого дня таки здох. А Англік мав сказати: шкода, коби був витримав ще той один дєнь, був-би певно відвик від їди. — Очевидна річ, що розходить ся о той

последний дєнь; бо по десятиім кожний слідуючий був би последним.

Последними часами роблено богато подібних проб, однак не на то, щобі відзвичати від їди і питя, а на то, щобі перековати ся, як довго зможе кінь витримати без одного або другого, та який вплив викликає на коня брак паші та води. Добре о сїм знати, головно при війську, на случай облоги, або в часі довгих та поспішних військових маршів.

Досвід отже доказав, що кінь довше потрафить витримати без їди як без питя.

Слід конєви даєсь регулярно і достаточно пити води, кілько потребує, тоді може жити 25 дєнь, хочби нічого цілком не їв. — Противно, коли даєсь конєви подостатком сухої їди, а води цілком ні, то він не проживе довше як пять дєнь.

Знова коли будемо давати конєви подостатком сухої їди, а дуже мало води до питя, то кінь так само здохне в короткім часі.

Сли конєви не дамо через 3 дні води, то він дістає так велику спрагу, що не раз трафляло ся, що такий кінь вишивав 90 літрів води в протягу трох мінут.

Найважнішою отже річєю є, щобі кінь всегда мав подостатком води, бо в браку такої, кінь дуже скоро здахає.

Кілько важить безрогь?

Коли хтось не має під рукою ваги, а хоче перековати ся, кілько важить жива свиня, треба поступити в слідуючий спосіб: Змірити довготу свині, як-раз від чола межі вухами аж до насаду хвоста і записати скільки кість цалів. Опісля змірити обвід (грубїсть) свині зараз поза передними ногами і оба числа помножити через себе. Одержанє з помноженя число поділити через одинадцять, если свиня є сята, через 12, если є середно товста, або через 13, если свиня є худя. Отриманє число викаже скільки фунтів ваги даної безроги.

5. Май.

В маю буває найбільше квочок. Через се скількик яєць зменшає ся. З гнізд треба яйця сейчас, як лиш курка знесе ся, забрати, бо на них квочки розсиджуть ся. В маю не треба садити вже квочки, особливо на яйцях від рас великих. Курятка, що виклюють ся в другій половині або прикінці мая, не будуть мати часу вирости як слід. А хоч би в осєні була погода красна і кури підросли, то на яйця від них треба чекати до лютого. Деякі кури квочають аж за богато. Такі квочки найлучше зачинити на кілька днів до курника з півнем і добре їх кормити. Невагом перестануть квочати. Позаяк в маю є звичайно богато хробства а кури єго пообідвають ся, то

дуже часто через се люють яйця. Таким курам треба давати до їди крейду, тинк, дрібний пісок а коли і се не помагає на кілька днів замкнуті кури в курнику. Курята, особливо в ясні дні, повинні уживати руху доволі. В дні студені та слітні замкнуті куряга в курнику, насипати їм між січуку чи полови дрібного зерна, нехай поріпають та уживають руху. Корм для курят треба так зложити, щоб в нїм були усі частинки, потрібні до їх фізичного розвитку.

6. Червень.

Саме тепер на дворі спекота, треба проте зменшити скількість заминки. Останки їди треба забирати а корит. Корита чисто вимити та висушувати на сонці. Курам давати часто води свіжої до пия. Ізза тепла множить ся дуже хробство, треба проте беречи в курнику чистоти. Кал з ноци треба вже ранком повинести з курника. Давно не білений курник побілити вапном. Сідала обмити горячим лугом а відтак креоліною і нафтою. Дріб оглянути добре, чи не має куски. Ноги помастити курам під ніч оливою а відтак на другий день під ніч креоліною 5%. Місце, де ночують молоді кури треба оглянути чи нема де шпари, куда б міг влізти тхір. Через день курник отворити а на ніч вікна і двері поперегороджувати силною дративою сіткою. Молоді кури кормити добре та не за багато, особливо нехай не дуже задишають ся заминкою.

7. Липень.

Тепер треба звертати особливу увагу на молодіж. Щоденно треба ї три або й чотири рази кормити. Корм повинен бути більше сухий як мокрий. Ізза горя ча кури пють багато води а через се хорують на животи. Не але робити сей, що до води дає кілька капель вітриолу желіза. Молодим курам треба давати мішанину всякого збіжа з виймокою жита. Від мучки мясної, мучки а риб, мелених коостей, бульби, гриєу, черствого хліба та зеленина курята дуже скоро ростуть. Чим лучше доглядаємо молоді кури, тим они красше ростуть і в будучности принесуть красший пожиток. Треба стеречи кури перед спекотою. Найлучше щоби кури перебували де в тіні під деревиною або під корчами. Коли сего нема, треба поробити піддаша.

При кінці сего місяця треба повибирати з поміж молодих курий деякі штуки до хову. Молодіж але розвинену та з деякими хибамі треба повирізувати. Несовісним та негідним імени годівельника був би той, хто би нерозвинені як слід молоді кури продавав комусь. Про старі кури не забувати, бож они будуть під ставкою будучої годівлі в слідуючім році. Хто хоче в осени їсти молоді курята, нехай тепер насаджує квочки.

БАЙКИ.

Для дітей.

(Переповіджені Л. Селіським за І. де-ля Фонтеном.)

ВОВК І ЯГНЯ.

Розповім вам байку, а котрої пізнаєте, цо хто сильнійший, того правда і воля на сьвітї.

Було се так:

Одно ягня пішло до річки напийти ся водички. Втім надбіг голодний вовк, що шукав поживи. Він побачив молодецьке, товстеньке ягнятко і аж очи засьвітили ся йому з утіхи.

— Ось і смачна перекуска! — подумав собі тай пустив ся до ягняти. Але щоби оправдати свою напасть крикнув він люто:

— Як смієш ти каламутити мою воду? За се зухвальство ждо тебе тяжка кара!

— О пане ласкавий! — залеледіло затревожене ягня. — Таже я пю воду о яких двайцять кроків понизше від Вашої милости. То як вже могу скаламутити Вам воду?

— Ади, щевя! Воно се сміє завдавати мені брехню в живі очи! Таже ти мерзенце, ще торік мене зневажало!

— Ах Господи! — промовило ягня з плачем і дрожадо з великого страху — Як же я могло Вас, Добродію, торік зневажати, коли мене ще тоді й на сьвітї не було...

— Не було? Ну, то се певно вчинив твій брат!

— Тай братчика я не маю ані одного...

— Се мені байдуже, маешчи не маеш! — гримав дальше вовк. — А все таки хтось з твоєї родина. Хибаж я не знаю, що ви всі: і ваші пасухи і ваші собаки, раді би мене в лижці води втопити! За се я мушу на тобі піметити ся.

І цо тих словах вхонив ягня та затаскав в глущину ліса. Там його задуєсив і пожер без ніякого рекурсу...

Так само поступають сильні сего сьвіта зі слабшими.

ЛИС І БУЗЬОК.

Хитрий лис запросив раз добродушного бузька до себе на обід. Але не зі щирости, лише щоби собі з него закнпяти. Коли гість приїшов, лис поставив перед нього плитку, широку тарілку. До неї налив смачної поливки з курячого мяса, дрібноенько покришеного.

— Поживайте, сусіас на здоровле! — припрошував лис, хитро усміхаючи ся.

Бузьок штуркає дзюбом по тарелі, та негодін ані каллі схонити. А поливка аж пахне, така смачна! Тим часом господар вихлентав поливку до чиста, аж облизав ся.

— Щось вам моя поливка не в смак, — жалує ся відтак лис.

— Та чому ні! — підповідає бузьок, що зміркував тепер злобу лиса. — А щоби вам, сусідо, віддячитись за так щирю гостину, про-

шу вас красенько до мене завтра на обід.

— Дуже радо! — каже на се лис. — Я з добрами приятелями не люблю робити церемонї.

На другий день побіг лис до бузька в гостину. А що надіяв ся сито і смачно поїсти, то рано не їв сніданя. Лише дітям кинув трохи вчерашних недогризків, а відтак спав аж до полудня.

Отже прибіг до бузька голдний дуже. Витасє масненько, питає про здоровлечко, а тимчасом нюхає довкола, чим то його бузьок угостить! — Тай занюхав печеню.

— Але-ж бо пахне! — подумав собі лис, — аж в носі скобоче!

А бузьок справді гарно приготував ся: Спїк круху печеню на сьвіжїм маслі, ще й цибулку присмажив. Відтак покрав на кусики і вкинув до фляшки з довгою шийкою.

— Прощу, Вашеці, живіть ся на здоровле! — припрошує бузьок лиса, а сам тимчасом витягає довгим дзюбом кусик за кусником з обємистої фляшки.

Лис крутить ся коло неї, мало зі скіри не вискочить! Голод і лакїмство тягнуть його до фляшки, але широкий писок ані руш негодін влізти до вузької фляшки. Потанцьовав лис на всі боки коло неї, а вкінці стулив хвіст і голодний та завстиджений вернув ся до мів...

Бачите, дітоньки! Якою міркою міримо, такою нам відмірять.

СЬМІШНЕ.

В РЕСТАВРАЦІ

Гість: Кельнер, ось ту в маслі лежить волос; що то має значити?

Кельнер: То є волос коровячий. Ми его всегда вкладаємо до масла, щоби гості не думали, що подаємо їм масло шахроване.

УВІРВАВСЬ ТЕРПЕЦЬ.

Один сьвященик любив говорити довгі казаня. Було говорить до того, що вже й старі баби з церкви повиходять, а сам палемар зостаєт ся бо йому церкву замикати. Ото раз, як уже в церкві не було й лялечки а батюшка все своєї доказує і палемареви вже терпець увірвав ся, підходить він тай каже:

— Нате вам батюшко, клячі, та як договорите до кінця, то замкнїть церкву.

ПАН ТА ЛАКЕЇ ЙОГО.

Проходять лісом пан з лакеєм; от, ідучи по переду, протяг за собою рукою гилляку, що нагнулась над стежку, та тоді і пустив, а вона випривилась та лусь пана по щіці! .. А щоби добра не було, — як міцно беть ся! — кричить той. „Е, подякуйте пане що я ще придержав капосну гилляку, а то біда'б була“, — відказує лакеї.

ШИНКАР ТА МІРОШНИК.

Понали шинкар та мірошник у печко тай розбалакались. — „Ти чого тут, каже, шинкар, я не досьдав, то грїшен?“ — „Е, братіку, а я як розмір брав, то було з верхом коряк насиплю та ще й з верху придавлю.“

В ШКОЛІ.

Учитель: Кілько є один а один? Майк мовчить.

Учитель: Єсли у вас є корова, а батько кушнїть ще другу, кілько їх буде?

Майк: У нас нема корови! Учитель: Єсли мати дасть тобі яблоко, а батько дасть друге, кілько будеш мати?

Майк: Мати не дасть мені яблока! Учитель: Єсли твій отець має доларя а мати дасть йому другого, кілько разом буде мати батько доларів?

Майк: Не буде мати нич, бо все пропе! Учитель (уже лихий): Єсли я тобі дам в шкуру одного бука, а оцїсла другого, що будеш мати?

Майк: Повні штани...!

Запорозькі шори.

Хтілось битись козакам, Та не суди, Боже. Зацїпили Москалі Кругом Запороже.

Ані битись, ні втікти, Нічогого діяти: „Треба, кажуть, Москаля Хоч у шори вбрати!“

Де трийцять козаків Москаля просити, Щоб пустив їх на лиман Риби проловити.

Москаль каже: „Так і дїть!“

— А як же без виду? „Ну, так видать, каже, їм Кождому по виду!“

— Та на що вам, кажуть ті, Богато такого? Для нас, кажуть, трийцяти Буде і ідного!

Написали одного, Трийцять положили, А козаки з трийцяти Триста зробили.

Тай махнуло триста їх За лиман із Січі, На другий день знов ідуть Тї-ж самі річі.

Їдуть козаки, тай йдуть, А Москаль пускає, Аж цариця Москалям Приказ посилає,

Щоб Москалі тую Січ До тла зруїнували, А козаків щоби усіх На Кубань забрали.

Москалі до козаків „Ура Катерина!“ Але в Січі вже була Тільки половина.

Elliott, Macneil & Deacon

адвокати, повновласники і нотарї заступають в судах гарних і цивільних. Офіс: 316 McIntyre Block Phone Main 18 & 19 Winnipeg, Man.

Ontario Hotel

858 MAIN STR. Phone: St. John 605. Jas. Hennessy, Propr.

Коли хочете випити велику склянку пива то зайдїть до „ОНТАРІО.“ Чисті лікери і добрі цїгара, в пил-рум 12 столів. Добра їда ничлїт.

THE SELKIRK HOTEL

Новий і модерний. T. H. Nesbit & J. H. Wilson Propr's. Перворядний готель в шівітїнім Вініпегу. Станція і вїкт від \$2.00 і вище на день. Найліпшого сорта напїткї буфетї. 302-304 Main st. Phone S. J. 2533

SUTHERLAND HOTEL

Frank Curry propr. Harry Curtis, Mgr. Новий, відреставрований і уряджений на європейський план. Перворядні напїткї, великий пил-рум чєсна обслуга. Цїна \$1.50 і вище на день. Phone St. John 262. Оден блок на північ від С. P. R.

Northern Hotel

Телефон: St. John 290 828-830 Main Str. Станція і вїкт \$1.00 і вище. Пиво, горївки і вино, — чєстїа і євїстїа обслуга. Намї бартендери говорять по руськи. Вигідний пил-рум.

Oriental Hotel

Tel. G. 4716 — 700 MAIN str Дмитро Онуфреїв, власт. Одинокий Руський Готель в Вініпегу. Перворядний вїкт і кімнати по дуже низьких цїнах. Знаменитї лікери і пиво, великий пил-рум. Заходїть до свого.

ПЕРШИЙ СЛАВЯНСЬКИЙ NORTH WESTERN LIQUOR HOUSE Weselak & Hrabi, ВЛАСТИТЕЛІ. Найліпша горївка, вино, лікери і пиво. — Уміркованї цїни. Вислїаємо всі ордери за послїлатою. — Просимо о замовленї. Телефон: Garry 4239. Winnipeg, Man. 309 Logan Ave.

Edelweiss Brewery WINNIPEG, ELMWOOD A. W. Riedle, propr. Наш Лягер, Еїл і Портер найлучший. Спробуйте пити Riedle's Beer Telephone: Main 2987.

Edward L. Drewry REDWOOD ПИВОВАРНЯ НА St. John — Winnipeg. Наші вироби замї себе хвалять. Пийте Drewry's Лягер, Еїл і Портер. Мінеральні води всім знанї. Telephone: St. John 221.

Перший Руський Гуртовий Склад Руська Пропаїнація „Орел“. A. РОЖКО, властитель. — 175 HENRY Ave. Продає всякі лікери і висїлає на провінцію. Купуйте лише у свого! Не забудьте адреси: 175 Henry Ave., Winnipeg.

The Winnipeg Wine Co. Повідомляємо своїх земляків, що ми є одинокими доставцями краєвої горївки ГАНИШІВКИ. Спроваджуємо просто з „Radowic, Galicia“ в бочках цїкованих австрїйським урядом; на жаданє довозимо до дому як найскорше. За кеки не беремо квациї. До всіх місць в Канаді висїлаємо на С. О. D. The Winnipeg Wine Co. Phone: MAIN 40 685 MAIN Str. Winnipeg.

ДОБРЕ ЗНАНИЙ Склад всякого рода напїтків B. ЦИММЕРМАНА 673 Main Str. Winnipeg. Phone: MAIN 2505

Має на складї найрїзніродїїші і найліпші напїткї в місті. На жаданє висїлає на провінцію.

Місцеві вісті.

ПОЗІР!

В суботу 4 жовтня (октобра) в QUEEN'S THEATRE відіграє „Укр. драм. Тов. БОЯН“ у Вінніпегу побуту в драму з козацьких часів в 5 діях зі сценою і танцями М. Л. Кропивницького „Невольник“

Ціни місць по \$1.00, 75, 50, 35, 25 центів.

Тікети можна вже купувати в Руській Книгарні, Укр. Голосі і Народній Друкарні.

Чистий дохід призначений на дар Михайла Павлика.

Всі Русини міста Вінніпегу повинні прийти на це гарне представлення.

В місті Вінніпегу будуть правдоподібно запроваджені омнібуси, які улекшать скорий перевіз подорожних в означені місця, а рівночасно уменшать навіти людей в стріт-карах. Рада міська віддала сю справу в руки алдерманів п. п. Стефаніка Шора і Мікліна, які мають виробити проєкт, та призначити відгромами улицями малиб переїздити ці омнібуси.

Вночі з суботи на неділю дістались невисліджені досі злочинці до офісу J. Arbutnot Lumber Co. на розі Logan і Принсес улиць. Там висадили при помочи нітрогліцерину двері до каси, однак мозольна їх праця пішла на марно, бо в касі не знайшли ні одного цента.

В стріт-карі, яка переїздила в неділю пополюдні через міст на Редвуд Аве. вибух наско на самій середині моста пожежа. Між пасажирами, що находились в стріт-карі повстав перенолох. Всі почали втікати, штовхаючи та тручаючи одні других. Внаслідок цієї метушні п'ять осіб, яких повалено під ноги пошесли досить поважні тілесні ушкодження.

Др. И. Е. Джонс, американський конзуль для Вінніпегу, вістав відкликаний до Вінніпегу, де має ставити ся в протязу одного тижня. Др. Джонс має стати генеральним конзулем в Генра, а на його місце у Вінніпегу має прийти новий.

В п'ятницю відбуде ся мітинг товариства виставового і членів міської ради, на котрім має ся обговорити справу нової виставової площі на Кілдонан. Виставове товариство домагає ся розписання „by-law“, яким горожани міста ухвалилиб півтора мільона доларів на покриті коштів уряджея нової виставової площі.

Заскаржив місто о 25.000 відшкодованя.

Натан Герман, 11 літній хлопець, що розносив газети заскаржив місто Вінніпег о відшкодоване 25.000 дол. за утрату зору і слуху. Причиною сего нещастя було переїхане згадашого хлопця міським елек-

трачним возом. Проєс який заінтересував місцева публіку відбуде ся в сих днях.

В суботу рано згинув страшною смертю А. Андерзон, в будинку МекРей на розі King і James улиць. Ідучи титаровою вікною на третій поверх припадково всунув голову між вікно і стіну і від сильного удару унав відразу тупом.

Пропав хлопець.

16 літній хлопець Олекей Боднар замешкалий під ч. 69 Hallet Str. у Вінніпегу, виїшов минулого тижня з дому і ще досі не повернув. Стурбовані родичі очікують його повороту до дому

Товариство Івана Котляревського в Вінніпегу, відіграє дня 11 жовтня „дуже гарну перший раз грану в Вінніпегу народну комедію в 3-ох діях зі сценою і танцями п. з. „ВИХОВАНЕЦЬ“. Чистий дохід призначено на Укр. народні цілі. Представлене відіграє ся в Queen's Theatre на Selkirk Ave. Ціни місць будуть подані пізніше.

В наших місті провадять ся тепер агітація за сям, щоби аптеки (другі сторони) були отворені через цілу ніч. Много людей жалувалось, що не раз в випадку хороби або иньшим случаю, треба чекати до самого раня, доки аптеки не будуть отворені, а таке очікуване може не раз фатально покінчитись.

В минулу суботу відбув ся слюб п. Т. Брашука, інспектора в департаменті здоровля, з п. Р. Березовського. На весільну забаву, яка відбулась в Германія Гал зішлось дуже багато гостей так Русинів, як Польків, Німців, а навіть Англіців і Жидів. Підчас забави, яка протягулась пізно в ніч, вношено жичливій тоасти і привіти молодій парі. — Ми від себе жичимо рівнож молодій парі здоровля та доброго повожденя в новім життю.

Тверезість Болгар.

У лікарським товаристві у Відни розказували проф. др. Клермон і примарний др. Фріш про свої досвід в санітарній службі у Болгар. Між иньшим згадали, що ранені котрі, мусли піддати ся операції, зносили наркозу цілком добре а то дятого, що Болгари до 50 року жита алькоголю не уживають. — Се один наглядний доказ більше, промвляючий в користь повдержности від горячих напиків.

Кілько вартують нерухимости в Нью Йорку.

Міська податкова комісія покінчила вже свої праці дотично сего річної оцінки реальностей Нью Йорку і в дни 1-го жовтня с. р. подасть остаточний результат своєї чинности. Досі є лиш се відоме, що вартість нерухомостей в місті

піднесла ся в посліднім році о 150 мільонів доларів так, що загальну вартість всіх реальностей Нью Йорку обчислено на великанську квоту: 8 мільярдів доларів. Наслідком сего такж крдитова сила нерухомої власности в Новім Йорку пішла в гору. Причина великого підвищення вартости реальностей в Нью Йорку є ся, що в посліднім році забудовано велике число будівельних парцель, які добістояли пусткою.

Воздушна почта в Аляшці. На цілім просторі Злучених Держав північної Америки функціонує почта добре з вишкою Аляшки, де поштово сполуку утруднюють гори. Та саме тепер предложив поручник летячого віддалу американської армії Кромер, начерк зорганізована там воздушної почти. Доряджує, щоби постановлено правильну обміню поштово в воздуші. Перша стація була би між Скадвай а Віте Спорзе. Перерва тревала би 2 години. В Віте Спорзе другий воздушний почтар полетить за другим літакови до Селькірк, де буде за 4 години (досі перебуває ся сей простір в 14 годинах). Слідуючою стацією була би Селькірк Давсон, а воздушна переправа тревала би 3 години. Останню стацією був би Форт-Юку, вже в обсязі полярної країни. Почтова переправа між Скадвасем а сею кінцевою точкою заняла би 9 годин, замість, як досі 3 до 4 дні, а часом і більше. Досі вліті почту перевозять водою, а коли ріки замерзають, на санях запряжених псами. Простір між Кремле Крук а Ном (50 км. при найкращій погоді) почта переїздить в 82 годинах, а при нехосенних условинах — листи йдуть деколи 10 днів. Департамент почти розглядає тепер предлогу Крамера і мабуть єї прийме.

Трагічна смерть патріярха. В Гаштайні в Зальцбурзі перебував на купелях патріярх угорських Сербів Лукіян Богданович. Нагло він щез без висти, виїшов вечером на прогульку. Шукали за ним цілий тиждень аж в сих днях знайдемо його капелюх і часть одєжі на березі глибокої річки. Показало ся, що патріярх утопив ся, упавши з високого берега в воду.

Оголошене. Тарасе, обізнись! Ти поїхав на захід „організувати мамону“, а тут все без тебе посуло єнсм блаженних... як во время оно за часів поїздки Крата по

заході. Вертай ся та буди, бо без тебе все пропадає; навіть твій духовний управитель арх-Манарій зашпляє без тебе.

ЦІНИ ТОРГОВЕЛЬНІ У ВІННІПЕГУ.

Table with 2 columns: Item and Price. Includes items like Wheat, Oats, Beans, Pork, and various types of flour.

Table with 2 columns: Item and Price. Includes items like Wool, Pork, Bacon, and various types of meat.

Table with 2 columns: Item and Price. Includes items like Honey, Sugar, and various types of oil.

На годівлю: Грис \$16.00 тон, Грис, дрібний 18.00, Ячмінь 25.00, Сіно \$10-15.00.

Тон 2000 фунтів. Всячина: Покладки сьвіжі 22-30 ц. доз. Бараболі 65 ц. буш.

ВАЖНІ ПОСТАНОВИ ПРИ ПИСІВ КАНАДІЙСЬКИХ ПІВНІЧНО-ЗАХІДНИХ ЗЕМЕЛЬ.

Котра будь особа, що є головою родини, або будькотрий мущина, що має скінчених 18 літ, може взяти гомстел чверть секції, вартісних земель в Манітобі, Саскачевані або Альберті. Аплікант мусить явити ся особисто перед Домініон Ленде агентом, або в місцевого агента дотичного дієтрікту. Впис через заступництво можна поладити в кожного агента на даних усдвях, з батьком, матерію сином дочкою, братом, або сестрою тогож гомседовця.

Обовязки: мешкати шість місяців і управляти фарму кожного року 6 місяців протязом 3 літ. Гомстедовець може мешкати девять миль в віддаленю свого гомстеду на фармі, що найменше 80 акровій його посіданя, або його батька, матери, сына, доньки, брата чи сестри.

В декотрих дієтріктах гомстедовець добрих обставин може купити одну четверту секції, що принає до його гомстеду. Ціна 3 дол. за акер.

Обовязки: Мусить мешкати кожного року 6 місяців до 6 літ, почавши від дня взятя даного гомстеду (включючи час, в котрім старати ся треба о патент) виробити 50 акрів.

Гомстедовець, що після права має в посіданю гомстед в данім дієтрікті.

Обовязки: Мусить мешкати кожного року 6 місяців через 3 літ виробити 50 акрів і побуудати дім за 300 доларів.

W. W. CORY DEPARTMENT OF THE INTERIOR OTTAWA, ONT.

Advertisement for a Notary Public, Geo. Maczula, located at 856 Main Str. Phone St. John 1766.

Advertisement for a Universal Agency (ВСЕСЬВІТНА КАНЦЕЛЯРІЯ) serving Ukrainians in Canada, located at 179 Henry Ave., Winnipeg Man.

Advertisement for a Real Estate Agency (УВАГА! СПРАВИ СТАРОКРАЄВІ!) located at 834 Main St., Winnipeg, Man.